

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2019, în cauza penală în privința lui

Culinschii Igor XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat pe XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.12.2016 – 22.05.2017;

Instanța de apel: 26.04.2019 – 22.05.2019;

Instanța de recurs: 18.12.2019 – 27.05.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 22 mai 2017, *examinând cauza în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Culinschii Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcții și de a exercita orice activitate în circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Culinschii Igor a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat, în fapt, că, Culinschii Igor, în perioada anului 2016, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, păstra în subsolul casei ce îi aparține, amplasat în XXXXX, substanțe narcotice cu scopul de a le înstrăina, substanțe care la 27 octombrie 2016, ora 19.30, în cadrul efectuării cercetării la fața locului, în subsolul sus-menționat, au fost depistate și ridicate, fiind astfel stopată activitatea criminală a acestuia.

Conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-6523 din 25 noiembrie 2016, masa vegetală verde (în stare inițială de putrefacție)

grosier-mărunțită de culoare verde-cafenie, prezentată la examinare, reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțele narcotice. Cantitatea substanței narcotice (marihuană verde) constituie 212 g. Masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde și masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde-cafenie, prezentate la examinare, reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțe narcotice. Cantitatea substanței narcotice (marihuană uscată) constituie în total 60, 95 g (18, 95 g+42 g).

Conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea substanței narcotice marihuana verde cu masa de 212 g și marihuana uscată cu masa de 60, 95 g se atribuie la proporții mari.

Prima instanță a încadrat aceste acțiuni ale inculpatului în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, conform indicilor calificativi: „*păstrarea drogurilor, săvârșită în proporții mari, în scop de înstrăinare*”.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care: în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita orice activitate în circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

3.1 În argumentarea apelului, a invocat că prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă, deși fapta săvârșită prezintă un pericol social sporit, or în ultima perioadă se atestă o creștere a infracțiunilor ce țin de circulația ilegală a drogurilor și a numărului persoanelor ce consumă droguri.

A susținut că pedeapsa neprivativă de libertate, pe care prima instanță a stabilit-o inculpatului, nu va fi în măsură să contribuie la corectarea și reeducarea acestuia, precum și la restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

A evidențiat că pedeapsa neprivativă de libertate va duce la încurajarea comiterii infracțiunilor similare de către alte persoane, mai ales că astfel de infracțiuni adesea servesc ca premisă pentru săvârșirea altor infracțiuni, fie ca efect al consumului de droguri, fie din necesitatea de a acumula mijloace bănești pentru a cumpăra droguri.

A afirmat că inculpatul a păstrat o cantitate impunătoare de droguri în scop de înstrăinare, ceea ce denotă că inculpatul prezintă un pericol major pentru societate, deoarece acesta facilitează comiterea infracțiunilor de către alte persoane.

Astfel, a relevat că prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2019, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința în latura pedepsei, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

Inculpatului, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de primirea, prelucrarea, depozitarea și vânzarea substanțelor psihotrope și narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că pronunțând sentința, prima instanță corect a constatat faptele și circumstanțele cauzei, ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

Iar, în ceea ce privește individualizarea pedepsei, instanța de apel a notat că prima instanță a respectat prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, având în vedere judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind corespunzător reduse limitele de pedeapsă prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 alin. (1) Cod penal, deoarece nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale relevante speței, și anume de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia.

De altfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a admis dubla valență a acelorași circumstanțe în temeiul cărora mai întâi a redus pedeapsa inculpatului aproape de minimul stabilit de lege, pentru ca ulterior, în baza acelorași circumstanțe, să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei inculpatului.

Aici, instanța de apel a reliefat că prima instanță nu a indicat de ce nu ar fi rațional ca inculpatul să execute efectiv pedeapsa sub formă de închisoare.

În această ordine de idei, instanța de apel a notat că nu este corect și echitabil ca inculpatului, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, să i se aplice pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu suspendarea executării acesteia, reieșind doar din aspectele pozitive ce caracterizează persoana inculpatului și ale căinței sincere a acestuia.

Astfel, instanța de apel a luat în considerare persoana inculpatului și din perspectiva că infracțiunea comisă nu este un simplu incident în viața inculpatului, care a păstrat o cantitate impunătoare de droguri în scop de înstrăinare.

Astfel, instanța de apel a relevat că prima instanță greșit a concluzionat asupra oportunității aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, or în cazul dat o pedeapsă neprivativă de libertate nu va atinge scopul de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi

infrafracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, ci din contra, va servi drept exemplu negativ pentru persoanele predispuse să comită fapte similare.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată în termen cu recurs ordinar de către **avocatul Bodean Ina în numele inculpatului**, aceasta invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală și solicitând casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului și menținerea în această parte a sentinței primei instanțe.

5.1 În argumentarea recursului, avocatul în numele inculpatului a susținut că instanța de apel nu a aplicat corect prevederile art. 61, 75 alin. (1) și 90 alin. (1) Cod penal.

A declarat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul a manifestat din start o atitudine sinceră și cooperantă față de organul de urmărire penală, contribuind activ la descoperirea infracțiunii, și-a recunoscut integral vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, are vârsta de XXXXX, nu se află la evidența medicului psihiatru și a celui narcolog, antecedentele sale penale sunt stinse și lipsesc date ce l-ar caracteriza negativ pe inculpat după săvârșirea infracțiunii.

Consideră că instanța de apel s-a axat nejustificat pe gravitatea infracțiunii pe care a comis-o inculpatul, lăsând fără apreciere pericolozitatea acestuia.

A subliniat că, condamnarea inculpatului cu executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni ar crea repulsie, cauzând noi suferințe inculpatului și nu va putea atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, ci va genera dispreț față de pedeapsa aplicată și va înjosi demnitatea inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și argumentele prezentate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Iar, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi de drept procesual sau formal și de drept material sau substanțial. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, invocat de recurent, prevede eroarea de drept când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

La fel, Colegiul penal lărgit evidențiază că recurentul a invocat și prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume eroarea de drept când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După cum se constată în speță, recurentul invocă dezacordul cu individualizarea pedepsei inculpatului de către instanța de apel, și anume în latura penală în partea neaplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul penal la acest capitol menționează că potrivit practicii judiciare constante, suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei, stabilită de către instanța de judecată prin hotărârea de

condamnare, prin suspendarea pentru o anumită perioadă de timp a executării pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Iar, pentru aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei este imperativ ca instanța de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea acesteia. Instanța de judecată își argumentează decizia, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă la circumstanțele cauzei deduse judecării, Colegiul penal constată că instanța de apel a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, care indică, că săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatului, este necesară executarea efectivă a pedepsei.

În particular, instanța de apel corect a reținut toate circumstanțele reale și personale relevante speței, și anume caracterul prejudiciabil al infracțiunii (infracțiunea este una gravă, iar inculpatul a păstrat o cantitate impunătoare de droguri în scop de înstrăinare, care depășește cu mult limita minimă a drogurilor respective, suficientă pentru ca acestea să se atribuie la proporții mari), atitudinea inculpatului față de procesul penal derulat în privința sa (inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer), persoana inculpatului (acesta anterior a fost judecat, inclusiv pentru infracțiuni ce țin de circulația ilegală a drogurilor) și condițiile de viață ale familiei sale (inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, este divorțat și nu are persoane la întreținere).

Colegiul penal lărgit observă că, instanța de apel a luat în considerare faptul că inculpatul, care anterior a fost judecat, inclusiv pentru infracțiuni ce țin de circulația ilegală a drogurilor, însă niciodată nu i-a fost stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, a comis din nou o infracțiune, cu intenție, motiv din care instanța de apel just a concluzionat că, de fapt, inculpatul nu s-a corectat și reeducat, din nou pășind pe cale infracționalității.

Mai mult, deși este adevărat că la dosar lipsesc date ce l-ar caracteriza negativ pe inculpat după săvârșirea infracțiunii, după cum a invocat recurentul, nu există nici date ce ar confirma că după comiterea infracțiunii, inculpatul ar fi depus diligența necesară pentru a deveni un membru util al societății, în așa mod instanța de apel a conchis în mod corect, că în cazul inculpatului Culinschii Igor Eduard o pedeapsă neprivativă de libertate nu va atinge scopul de restabilire a echității sociale, de corectare a acestuia, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Din această perspectivă, scopurile nominalizate prevalează asupra argumentului apărării precum că la dosar lipsesc date ce l-ar caracteriza negativ pe inculpat după săvârșirea infracțiunii.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului, a ținut cont de prevederile legale relevante și a motivat

aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei.

Față de cele ce preced, instanța de recurs consideră neîntemeiate motivele recursului declarat de apărare sub aspectul individualizării greșite a executării pedepsei închisorii stabilite inculpatului și constată că, este corectă și motivată suficient concluzia instanței de apel privind imposibilitatea aplicării în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, aceasta fiind un drept acordat prin lege instanței de judecată și nu o obligație.

Ținând cont de cele expuse *supra*, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2019, în cauza penală în privința lui Culinschii Igor XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **31 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor